

der i høi Grad forbauser mig, er det Samme, som ogsaa har forbauset det ærede Medlem for Præsids Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), nemlig hvorledes Regjeringen i Aar kan stille sig paa et Standpunkt, som er saare forskjelligt fra dens Standpunkt ifjor, da det dog væsentlig er den samme Regjering, vi endnu have; thi det blev jo oplyst under Finantslovens Behandling, at vor finantsielle Stilling i det Hele ikke er væsentlig forskjellig fra den, vi havde ifjor. Jeg tror, at jeg kommer Sandheden meget nær, naar jeg siger, at efter selve Finantsministerens Opgjørelse er vor finantsielle Stilling den, at vi maasse have de mange offentlige Arbejder som Fremgang, men det er ogsaa det Hele. Og hvad er det nu, der forlanges af os i Aar? Der er for det Første beregnet en Nedsettelse paa Soldatgifterne af 300,000 Rbd. og paa Bygningsafgiften af 100,000 Rbd., og den høitagtede Kultusminister har jo fremlagt et Lovforslag, der vil medføre en forøget Udgift af 200,000 Rbd. Det er altsaa en Forøgelse i Udgifterne af 600,000 Rbd., og dertil kommer nu her en Forøgelse af 2,000,000 Rbd., altsaa i Alt en Forøgelse af 2,600,000 Rbd. Dette er, hvad der er os forelagt; maasse jeg endda har glemt at regne andre mindre Summer med. Men ikke desto mindre, uagtet vi kun have en jevn Balance, ja man kan vel endog sige en ingenlunde god Balance i de gode Aar, ser jeg ikke, at den høie Regjering har gjort det mindste Skridt til at skaffe disse Penge tilveie. Det maa derfor ikke undre ærede Medlemmer, om den Tanke er opstegen hos mig, og — jeg antager — hos Flere, at, hvorledes end vor Stilling kunde være til disse Love, saa maa vi give den Sandhed Medhold, der er udtrykt af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og har fundet Tilslutning fra andre Sider, at, saalænge Skattebyrden ikke for den store Del hviler paa dem, der have Naad til at betale, kunne vi, hvor gode disse Lovforslag end kunne være, ikke antage dem. Den Tanke er i alt Fald opstegen hos mig og vistnok hos Flere, og vor Stilling til disse Lovforslag i det Hele kunde maasse ogsaa blive afhængig deraf, at vor første Forudtæning for at give de nævnte Lovforslag en lidt indgaaende Behandling, maatte være den, at vi fik Noget at vide om, hvorledes Pengene dertil skulle komme tilveie, og om vi kunne faae en retferdigere Fordeling af den Byrde, som nu hviler paa Folk, paa hvem den ingenlunde skulde hvile, altsaa, lad mig sige det rent ud, en Lov om, hvorledes Formuen og Indtægten skal beskattes. Havde vi en saadan Lov, og man var enig om, at den nogenlunde ramte de Formuende, saa tilstaar jeg, at jeg for min Part vilde gaa mere dristigt og frit til de nu forelagte Lovforslags Behandling. — Dette med Hensyn til den finantsielle Stilling. Jeg haaber imidlertid, at den høitærede Finantsminister, som vistnok ingenlunde vil modsigge de Resultater, hvortil jeg her er kommen,

og nærmere vil komme til at gjøre Rede for, hvorledes han overhovedet tænker sig, at vor finantsielle Stilling i Fremtiden kan blive, naar vi lægge Mærke til, at den forøgede Udgift vil blive 2,600,000 Rbd.; thi at de offentlige Arbejder væsentlig skulde aftage, vise de senest forelagte Forslag om Limfjordsbroen og Banen til Ribe noksom, at der er meget ringe Udset til. — Mod selve Lovforslaget i sin Almindelighed vil jeg indvende, at dersom der er overhængende Fare paa Færde, saa er, hvad der ogsaa er blevet anført af den ærede sidste Taler, dette Lovforslag, et meget nedslaaende Lovforslag, thi hvorledes kan det da gaa an at udsætte Sagen i otte Aar, og hvorledes kan man da anse det som et Sygdomstegn, at vi ikke ville være med til at udflyde en sliig Bevilling i en saadan Fremtid? Selv den forlangte Bevilling til Kjøbenhavns Befæstning er jeg ogsaa principielt imod, thi jeg tror virkelig, at dersom det Dieblit skulde komme, at Hjenden stod udenfor Kjøbenhavn, da var det omtrent ude med os, jeg tror, at vi have altsor lille en Styrke til at kunne forsvare Kjøbenhavn som Fæstning; det vilde nok gaa her, og jeg vilde ikke forundre mig derover, som det gif i Paris, at Solbaterne maatte bruges til at holde Styr paa Befolkningen. Og endelig de 6 Millioner eller saa omtrent til Flaaden stemmer jeg imod af den simple Grund, at det forekommer mig, at det er, jeg havde nær sagt, et Attentat paa Finantsloven, paa selve den bevilgende Myndighed. Jeg undrer mig forresten ikke saa meget over, at et saadant Forslag fremkommer, thi det viser sig mer og mer, at man stræber at gjøre Finantsloven til et Normalbudget. Af disse Grunde vil jeg ikke kunne gaa ind paa det os forelagte Lovforslag, selv om de finantsielle Betænkkeligheder blive hævde, som jeg omtalte i Begyndelsen af mit Foredrag. I Dørigt glæder det mig, at der i de Forhandlinger, som vi have ført i disse Dage, ikke, saa vidt jeg skjønner, er fremkommet Noget af den omtalte Sygelighed, hverken til den ene eller til den anden Side, som man gjerne kunde tro, naar man ser paa de Forhandlinger, der have været førte ude i Landet, i deres Almindelighed, maatte være til Stede, thi det forekommer mig, at der her dog ikke er en Gæste, som har hævet sin Røst for Afvæbning. Selv det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (N. Jensen) kom dog væsentlig eller principielt til det samme Resultat som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), saa at der kun var Tale om lidt mere eller lidt mindre. Det kan altsaa kun glæde mig, at der ikke har hævet sig sliige Røster, ligesom det heller ikke til den anden Side har vist sig, at der er fremkommet disse stærke Røster for, at Sæbler og Kanoner skulde være det Gæste, der skulde vise os Veien til Fremtiden, og jeg er enig i den Betragtning, at et Folks Fremtid hovedsagelig beror paa det selv. Et Folket frist og kraftigt, saa